

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg har lyst til at spørge fru Lene Jensen om Socialdemokratiets vurdering af EU-direktivet.

Det er jo bemærkelsesværdigt, at allerede i 1977 blev Danmark og de andre EU-lande og alle tilkommende medlemslande forpligtet til at tilbyde vandrende arbejdstageres børn modersmålsundervisning. Hvordan vurderer fru Lene Jensen, det hænger sammen med VK-regeringens ønske om, at tosprogede eller fremmedsprogede børn helst skal hjem til deres eget land igen? Kunne vi få en kommentar til det?

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Man kan vel i hvert fald sige, at det viser med al ønskelig tydelighed, at et element, der mangler i denne debat, er den ressource, som rent faktisk kan ligge i, at så mange som overhovedet muligt af Danmarks borgere kan mere end ét sprog. Danmark er som land betragtet utrolig monosproget i forhold til mange andre lande, og selvfølgelig er det en ressource, at man kan så mange sprog som overhovedet muligt. Men det, at vi på denne måde skelner mellem EU-borgere, EØS-borgere og andre borgere, viser i hvert fald, at den dimension mangler i debatten.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg vil spørge, om fru Lene Jensen kan bekræfte, at EU-direktivet ikke stiller krav om national finansiering af det at stille modersmålsundervisning til rådighed, men blot kræver, at der er mulighed for at modtage modersmålsundervisning.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt spørge, om fru Lene Jensen er enig i, at et af de bedste integrationssteder er folkeskolen, og at adskillige mennesker med anden etnisk baggrund har udtalt frygt for, at mange børn vil vælge de private skoler i stedet for folkeskolen, hvis kommunerne ikke tilbyder en kvalificeret modersmålsundervisning.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Må jeg sige til fru Tina Nedergaard, at sådan som jeg har forstået EU-direktivet, skal der stilles undervisning til rådighed, og så kan vi jo diskutere, hvad det rent faktisk betyder.

Jeg synes også godt, man kan diskutere, om det er formelt eller reelt, og jeg vil have lov at citere mig selv: Ingen arme, ingen småkager. Det, man gør ved at fjerne pengene, er jo, at man i et eller andet omfang også fjerner kommunernes reelle muligheder. Jeg har talt med repræsentanter for små kommuner, som er utrolig bekymrede for, at hvis de store kommuner vil opretholde undervisningen og selv betaler for den, vil de trække folk, som ellers har bosat sig i mindre kommuner, tilbage til storbyerne, fordi man kan få modersmålsundervisning dér. Det synes jeg er et argument, som også er værd at tage i betragtning.

Fru Anne Baastrup peger på vinklen med folkeskolen som meget vigtigt integrationspolitisk forum, og det er jo rigtigt. Folkeskolen er det sted, hvor børnene er, hvor vi kan diskutere, hvad der foregår ude i det danske samfund, og jeg deler opfattelsen af, at hvis man fjerner modersmålsundervisningen totalt, kan vi risikere, at det vil føre til, at flere vælger de muslimske friskoler. Men så er vi ovre i en helt anden diskussion, som jeg også ser frem til at tage.

Formanden:

Fru Louise Frevert som ordfører.

Louise Frevert (DF):

I Dansk Folkeparti har vi længe haft et ønske om at afskaffe forpligtelsen til modersmålsundervisning i folkeskolen – ikke fordi vi ikke bryder os om modersmålsundervisning som sådan, men fordi vi afgjort ikke mener, det er en statslig forpligtelse at finansiere modersmålsundervisning.

Vi mener, det er en rigtig god idé, at man lægger op til, at kommunerne selv skal afgøre, om de vil undervise i modersmål eller ej. På den måde bliver det en kommunalpolitisk afgørelse og op til den enkelte kommune at vurdere, hvordan integrationsindsatsen og dermed behovet er for den pågældende kommune, og det må jo være kommunen selv, der er bedst til at vurdere behov og efterspørgsel i en integrationsproces.

Dansk Folkeparti mener, det er en god idé at tilbyde sprogstimulering allerede fra 3-års-alderen. På den måde får vi sat ordentlig gang i integrationsindsatsen og lærer børnene at tale dansk i en tidlig alder, og det må være den altafgørende forudsætning for at kunne klare sig i det danske samfund. Ved at undervise børn i sprogstimulering giver man dem også en begrebsverden, der er relateret til den danske, og på den